



**SONCE VESELJA  
NAM V SRCIH ŽARI,  
REŠITEV GRADIMO  
ZA VSE LJUDI**



**ADVENTNI  
KOLENDAR  
2009**

## VSİ OTROCI ...

Vsi otroci so naši otroci,  
je rekel prijazen glas,  
vse frklje in smrklje in froci,  
vsi svetlih in temnih in kodrastih las,

vsi naši! Tudi tisti drugačni,  
drugačne usode in vere in ras,  
vsi beli in črni, vsi bolni in lačni,  
saj vsak je kot kdo izmed nas.

Vsi na tem svetu živimo,  
svet nam je skupna velika vas,  
kjer na srečo iščemo rimo  
in poslušamo božji glas,

ki živeti in rasti veleva  
in biti odprtih rok  
za hudo, ki prizadeva  
vsak čas na milijone otrok.

Vsi otroci sveta so z nami  
kot naša usoda in naša vest.  
In z njimi gremo – z ramo ob rami –  
v prihodnost  
ali v temo ali do svetlih zvezd.

(Tone Pavček)

### BARVE STRANI POMENIJO NAMEN NAŠE MOLITVE:

PONEDELJEK – ZELENA – AFRIKA

TOREK – RDEČA – AMERIKA

SREDA – BELA – EVROPA

ČETRTEK – MODRA – OCEANIJA

PETEK – RUMENA – AZIJA

SOBOTA – ORANŽNA – DRUŽINA

NEDELJA – VIJOLIČNA – ŽUPNIJA

## DRAGI OTROCI!

Ko se boste v svoji družini z molitvijo in medsebojno dobroto pripravljali na božič, ne pozabite tudi z molitvijo in darovi objemati lačne otroke po svetu.

**Iz koledarja izvlecite srednja dva lista  
in sestavite pisemsko ovojnico za vaše darove za lačne otroke.**

**Če sonca ni – sonce bodi ti!**

# SONCE VESELJA NAM V SRCIH ŽARI, REŠITEV GRADIMO ZA VSE LJUDI

**DRAGI PRIJATELJI,  
PRISRČNO POZDRAVLJENI!**

Kaj bi brez sonca ... Svetlobo nam daje, greje nas, daje rast ...  
V njegovi svetlobi vidimo pot, občudujemo naravo, se veselimo drug drugega,  
lahko ustvarjamo, smo ponosni na uspehe ...

Če pa je temno v srcu – je vse temno. In kolikokrat je temno v družini, v  
skupnosti, v svetu ... ker ljudje ustvarjamo temo ... z besedami, z dejanji ...

Tone Pavček je zapisal:

Na svetu si, da gledaš sonce,  
na svetu si, da greš za soncem,  
na svetu si, da sam si sonce  
in da s sveta izganjaš sence.

To bomo skušali uresničiti v tem adventnem času, ko se pripravljamo na božič,  
na dan, ko nam bo posijalo pravo Sonce, ki vedno daje svetlobo, ki nas vedno  
greje, ki nam pomaga, da rastemo v dobre ljudi, v brate in sestre med seboj.

To Sonce bomo klicali v svoje življenje, v naše družine, v naše okolje. Ne bomo  
pa pozabili na misijonske dežele. Tja bomo otrokom pošiljali sončne žarke naših  
molitev in naše pomoči. Skupaj se veselo pripravljajmo na prihod Odrešenika in  
z veseljem pošiljajmo sončne žarke dobrote na vse strani.

To, kar imamo, radi drugim damo.  
Česar se mi veselimo, radi z drugimi delimo.

Naj se ob božiču vaši vrstniki po svetu veselijo vašega velikodušnega daru.  
Kuverto s svojimi darovi oddajte po božiču v cerkvi ali pri verouku.  
Hvala vam za vašo velikodušnost!

28. NOVEMBER  
SOBOTA

*Zima prihaja v nemirni ta čas,  
tesnobo doživlja vsak izmed nas.  
Tema pa vendar nima moči,  
saj Božje nam Sonce na obzorju žari.*

**UPANJE** naše okrepilo se bo,  
**POGUM** bo premaknil klecavo nogó,  
**VESELJE** odprlo bo naše roke,  
**REŠITEV** na božič pokaže nam se.

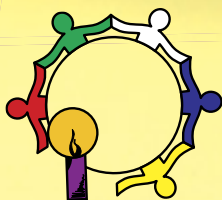
*V molitvi radi bodimo vse dni,  
delo naj naše dobroto deli,  
srca pripravimo na Božji prihod,  
lačni otroci naj se veselijo dobrot.*

### PRIPRAVIMO ADVENTNI VENČEK

V gozdu (ali na vrtu) nabereмо ali na tržnici kupimo smrekove (ali druge zimzelene) vejice. Iz sveže odrezane palice ali debelejšje žice (dolge vsaj 50 cm) oblikujemo krog. Na štirih mestih ovijemo tršo žico in pustimo 5 cm dolg konec navzgor (za svečke). Vejice zelenja polagamo na obroč in hkrati trdno povijamo s tanko žico ali vrvice. Venček okrasimo s trakom, orehi, skorjo ... in natakemo svečke. Vse skupaj postavimo na večji krožnik. Vsak adventni teden prižgemo eno lučko več.



1. adventna sveča:  
**ŽAREK UPANJA**



*Dvignite glave ...  
Čujte in molite ...  
/Lk 21,25-36/*

29. NOVEMBER  
**NEDELJA**  
1. adventna

**UPANJE** naše okrepilo se bo,  
**če z Bogom povezani bomo tesno.**  
**PRVI NAJ ŽAREK** nam v srca posije,  
**da po budni molitvi tema se skrije.**

## ŠTIRI SVEČE

Štiri sveče so počasi izgorevale.

Prostor je bil popolnoma tih in lahko si slišal njihov pogovor.

Prva je zašepetala: JAZ SEM MIR

Toda ljudje me ne cenijo in ne znajo obdržati. Zdi se mi, da mi ne preostane drugega, kot da ugasnem.

Tako počasi, počasi, sveča popolnoma ugasne.

Druga sveča spregovori: JAZ SEM VERA

Žal ne služim ničemur. Ljudje nočejo vedeti zame in zato nima smisla, da ostanem prižgana.

Komaj je nehala govoriti, jo je lahna sapica ugasnila.

Zelo žalostna pravi tretja sveča: JAZ SEM LJUBEZEN

Nimam moči, da bi gorela. Ljudje me ne upoštevajo in se ne zavedajo mojega pomena. Svoje drage bolj sovražijo kot ljubijo.

In sveča ugasne.

Nepričakovano ... vstopi v sobo otrok in vidi ugasnjene sveče. Prestrašen zaradi teme pravi:

»AMPAK, LUČKE, KAJ POČNETE! MORALE BI OSTATI PRIŽGANE, STRAH ME JE TEME!«

In ko to izreče, se razjoče.

Tedaj se oglasi četrta sveča:

**NE OBUPAJ, NE JOČI: DOKLER BOM JAZ GORELA, LAHKO ZMERAJ PONOVRNO PRIŽGEMO OSTALE SVEČE:**

Jaz sem **UPANJE**.

Z objokanimi, a žarečimi očmi, otrok prime svečo upanja in nazaj prižge ostale sveče.

**DA UPANJE V NAŠIH SRCIH NE BI NIKDAR UGASNILO...**

**Mnogi mali ljudje  
iz mnogih malih krajev,  
ki naredijo veliko malih korakov,  
lahko spremenijo obličje zemlje.**  
*/Tanzanija/*



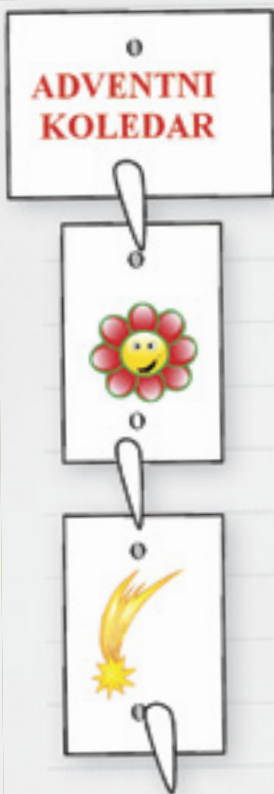
## OBISK

Nekemu možu se je sanjalo, da ga bo obiskal Bog. Sanje so bile tako močne, da je bil prepričan, da se bo to tudi zgodilo. »K meni, v mojo hišo?!« Dirjal je skozi vse prostore, se povzpел na podstrežje in spustil v klet. Tokrat je videl svojo hišo v čisto drugačni luči. »Nemogoče! V tej štali ni mogoče sprejeti nikogar na obisk. Vsepovsod sama ropotija! Nikjer mirnega kotička! Še svežega zraka za dihanje ni!« Na široko je odprl vrata in okna. »Prijatelji, kje ste? Pomagajte mi počistiti! Toda, takoj!« Začel je pometati hišo. Skozi oblak prahu je videl, da mu je nekdo prišel pomagat. Ta je nosil ropotijo iz hiše in jo sežigal. Sam pa je drgnil stopnice in tla. Porabil je veliko vedrov vode. Tu so bila še zamazana okna in po kotih polno nesnage. »Tako temeljito še nikoli nisem čistil«, je zabrundal. »Saj ti pomagam«, se je slišal odgovor pomočnika. Ves dan sta čistila, ne da bi spregovorila ali se oddahnila.

Ko se je zvečerilo je stopil neznanec v kuhinjo, pogrnil mizo in pripravil večerjo. Pred urejeno hišo je zavzdihnil mož: »Tako, sedaj pa lahko pride moj obisk, zdaj lahko pride Bog.«

»Saj sem vendar tu s teboj. Pomagal sem ti čistiti. Pridi, večerjaj z menoj!«

Če hočeš najti pot k sreči,  
moraš imeti odprte oči,  
odprto srce in odprte dlani.  
/RO 28.3.2009/



## ADVENTNI TRAK

Potrebujemo: (letos) 26 kartončkov 7 x 10 cm, poštno sponke (ali pa koščke žice)

Pripravimo si 26 kartončkov, ki so lahko različnih barv ali pa samo beli (morda za nedelje drugačni).

Na vrhu in spodaj naredimo na sredi luknjico (najlažje z luknjačem).

Za vsak dan v adventu je en kartonček. Na kartončke lahko vsak dan sproti napišemo datum, dodamo kakšno misel, sklep, prošnjo, zahvalo, lahko tudi ime tistega, ki smo mu dan posvetili. Morda se dogovorimo in si razdelimo dneve, kdaj bo kateri član družine izdelal kartonček po svojem okusu.

Na prvi kartonček (lahko je tudi malo večji) lepo napišemo:

**NAŠ ADVENTNI KOLEDAR 2009**  
**HITIMO K SONCU, ZATO SMO ŽARKI**

Ta kartonček pritrdimo na steno ali kam drugam tako, da bomo lahko spodaj kot v verigo dodajali naslednje (s sponko ali žico). Kartončke lahko olepšamo z lastnimi idejami, božičnimi motivi, okraski, izrezki ... Če bo ta veriga – naš koledar, prosto visel, so lahko kartončki okrašeni z obeh strani.

»Srečne vaše oči, ker vidijo, kar vi vidite ...«  
/Lk 10,21-24/

1. DECEMBER  
**TOREK**  
1. adventni teden

## BOGA NI ... BOG JE ...

Moški je odšel k brivcu, da mu uredi lase in brado. Ves čas striženja sta imela zelo prijeten pomenek. Govorila sta o mnogih stvareh in, ko sta se dotaknila tematike o Bogu, je brivec dejal: »Ne verjamem, da Bog sploh obstaja.«

»Zakaj tako mislite?« ga je vprašal moški. »Pojdite ven na cesto in boste takoj opazili zakaj ni Boga. Če bi Bog obstajal, na tem svetu ne bi bilo toliko bolnih ljudi, niti toliko zapuščenih otrok. Če bi Bog obstajal, tudi ne bi bilo ne trpljenja ne bolečine. Ne morem si predstavljati ljubečega Boga, ki bi dopuščal vse te stvari.«

Moški se je malo zamislil, a ni nič odgovoril, saj si ni želel prepira. Ko je brivec svoje delo končal, je moški že hotel zapustiti lokal.

Tisti hip pa je na cesti zagledal človeka z dolgimi umazanimi lasmi, neurejeno brado, umazanega in zapuščenega. Obrnil se je in dejal: »Veste kaj, brivci ne obstajajo.« »Le kako lahko kaj takega rečete?« ga vpraša presenečen brivec. »Jaz sem tukaj in jaz sem brivec. Ravnokar sem vas ostrigel.« »Ne,« pravi moški.

»Brivci ne obstajajo, kajti če bi obstajali, ne bi bilo ljudi z dolgimi umazanimi lasmi in neostriženimi bradami, kot je tale zunaj.« »Pa vendar brivci obstajajo. Vse, kar se dogaja, je le to, da ljudje ne prihajajo k meni.« »Natančno to,« mu pritrdi moški. »To je bistvo. Bog ravno tako obstaja. A vse, kar se dogaja, je le to, da ljudje ne prihajajo k njemu in ga tudi ne poslušajo. Zato je toliko bolečine in trpljenja na tem svetu.«

Božja lepota  
spi v kamnu,  
diha v roži,  
sanja v živali –  
in se prebudi v človeku.

## OKRASKI ZA DOBRA DELA

Kadar smo poleg svojih dolžnosti storili še kaj dobrega, rečemo, da smo storili »dobro delo«.

1. Dobro delo je npr.: namesto mame sem pomil posodo, sestri sem pospravil igrače, obiskal sem staro gospo, bil sem na obisku pri bolniku, odstopil sem sedež, sam od sebe sem odnesel smeti, pomagal sem sošolcu, sosedu ...

Za takšna dobra dela izdelajmo LUNE. Luna nam sveti ponoči – z dobrimi deli mi posvetimo v temo drugih. Luno izrežemo iz tršega papirja, zgoraj naredimo luknjico in skozi njo napeljemo nitko za obešanje. Na luno lahko napišemo tudi ime tistega, ki smo ga osrečili.

2. Dobro delo je, če za koga molimo. V adventu nismo samo z mislimi povezani z lačnimi otroci po svetu, ampak zanje tudi molimo – sploh za vse ljudi v stiski.

Za to dobro delo izdelamo zvezdice in tudi nanje lahko napišemo, za koga smo molili.



2. DECEMBER

**SREDA**

1. adventni teden

»Množica se mi smili ...  
lačnih ne morem odpustiti ...«  
/Mt 15,29-37/

## SODELAVCI za srečo

Nekoč je živel kralj, ki je povabil svoje podložnike na gostijo. Povabljenecem je naročil, naj vsak prinese s seboj steklenico vina. Rekel je, da bodo to vino zlili v velik sod. Ljudje so si mislili: »Kaj pa pomeni ena steklenica vina? Nesel bom steklenico vode in nihče ne bo niti opazil.« Ko so bili gostje že zbrani, je kralj ukazal služabnikom, naj postrežejo ljudem s tem, kar je v sodu. Dobili so vodo, kajti vsi so mislili: »Kaj pomeni moja steklenica vina? Nesel bom steklenico vode in nihče ne bo niti opazil.«

»Zakaj jaz ... zakaj ne drugi ...«

Ta svet je lep, če nekomu nekaj daš,  
ta svet je lep, če nekoga rad imaš,  
če roko stisneš komu, ki ga kaj boli,  
ta svet je lep, če si človek do ljudi.

## OKRASKI ZA DOBRA DELA – SONCE

Posebno veliko dobro delo vršimo v adventu, če pomagamo lačnim otrokom po svetu.

Z akcijo »otroci za otroke« zbiramo darove za najbolj uboge v misijonskih deželah Afrike, Azije in Južne Amerike.

Mi smo, hvala Bogu, siti, oblečeni, na toplem, smo zdravi, lahko hodimo v šolo, na delo ... Mnogo otrok vsega tega nima. Zato jim lahko pomagamo tako, da se čemu odrečemo in jim podarimo svoj prispevek.

V koledarju ste našli tudi kuverto, v katero zbirate te darove.

Za ta dobra dela izdelajte sonce, ki naj s toplino vaše ljubezni greje tudi uboge otroke. Večkrat jim z veseljem pošljite kakšen žarek dobrote.

SONCE izrežemo iz tršega papirja. Narišemo mu smejoč obraz, ker smo mi z veseljem darovali, in ker se bodo našega daru tudi lačni otroci razveselili. Na vrhu napravimo luknjico in vstavimo nitko, da bomo lahko obesili na drevo.

Izdelamo jih več in jih obesimo takrat, ko smo mi dali kaj v kuverto, ali kdo drug. Če smo nagovorili babico ali teto, ali soseda, da je kaj dal v naš šparovček za lačne otroke, mu lahko podarimo tak sonček (ali pa ga vpričo njega zanj obesimo na božično drevo).





## PREPIR

V neki vasi sta se dva moža stalno prepirala. Enostavno nista prenesla drug drugega. Drug na drugem sta videla samo slabo. Vsa vas je bila zaradi tega vznemirjena. Ker je bilo že nevzdržno, so starešine svetovali prvemu možu naj gre na visoko goro, da bo tam srečal Boga. Mož je ubogal in šel. Presenečen je ugotovil, da ima Bog, ki ga je tam zagledal, obraz njegovega soseda. Pomel si je oči – toda, bilo je res. Kaj mu je Bog rekel ni znano. Znano pa je, da, ko se je vrnil, je bil drugačen. Toda zbadanje soseda še ni prenehalo. Potem so starešine poslali na goro še drugega moža. Tudi ta je ves iz sebe ugotovil, da ima Bog obraz njegovega soseda. Ko se je vrnil, se je življenje v vasi popolnoma spremenilo. Prej takšna nasprotnika sta sedaj sodelovala in vsa vas je čutila njuno pomoč in veselje.

Svet se spreminja zavoljo  
sovraštva in trpljenja –  
kako se ne bi zaradi ljubezni.  
/Neža Maurer/

## ROŽICE IZ KAMENČKOV

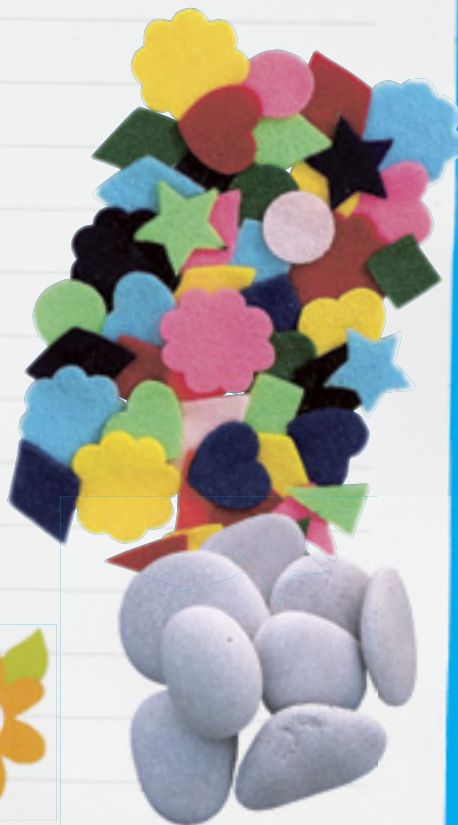
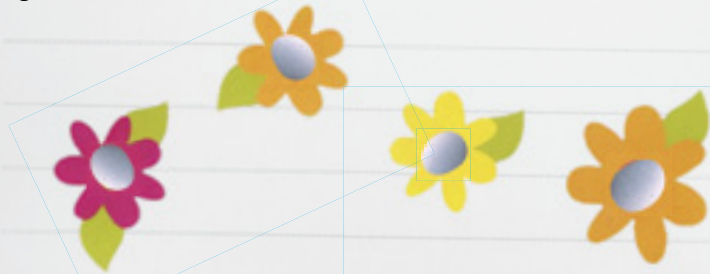
Potrebujemo:

Gladke, okrogle kamenčke, barve, koščke filca ali klobučevine, lepilo, lak.

Na sprehodu poiščite gladke, okrogle kamenčke. Najprej jih dobro operite in posušite nato pa pobarvajte. Iz koščkov filca ali klobučevine izrežite cvetne lističe, ki jih potem nalepите okrog kamenčka, da nastanejo rožice. Da vse skupaj še bolj utrdite, lahko kamenčke premažete z brezbarvnim lakom.

Iz kamenčkov lahko naredite tudi miške, žabice, sončnice ...

Lahko pa iz filca izrežete obliko cveta, na sredino nalepите večji kamenček (rumen), okrog njega pa dodate kamenčke drugih barv.



4. DECEMBER  
**PETEK**  
1. adventni teden

»Dotaknil se je njunih oči ...  
in so se jima odprle.«  
/Mt 9,27-31/

Stori to, kar lahko,  
s tem, kar imaš,  
tam, kjer si.  
/Theodore Roosevelt/

## TVOJ OLTAR

Mladenič je potem, ko je ozdravel po hudi bolezni odšel v hribe in se v naravi Bogu zahvaljeval: »Hvala ti, Gospod, za ozdravljenje.

Vse sem ti pripravljen dati za to.«

Besede je slišal neki pastir, ki je tam blizu pasel ovce. Povabil je mladeniča s seboj. Peljal ga je v napol podrto hišo, v kateri je ležal na postelji njegov na smrt bolan oče.

Zraven je jokala mati in nekaj raztrganih in lačnih otrok.

Pastir je rekel: »Tu je oltar za tvoj dar.«

Mladenič je razumel. Odslej je redno pomagal tej družini.

## OKRASEK ZA NA VRATA

Naj ljudje, ki pridejo k nam na obisk, takoj pri vratih odkrijejo, da smo v veseljem pričakovanju velikega dogodka - prihoda Odrešenika.

Naj pa tudi vedo, da ne čakamo praznih rok sam dogodek Jezusovega prihoda, ampak da si mi že sedaj izkazujemo pozornosti, si pomagamo, imamo odprte roke tudi za druge - in to krasi in razveseljuje naše življenje.

Zato na vrata obesimo poseben adventni venec, na katerega (na izrezane roke) lahko pišemo tudi imena tistih, ki so nas obiskali.

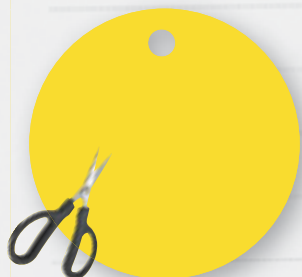
Iz rumenega kartona (A4 ali A3) izrežemo krog.

Otroške ročice so nam za model, da izrežemo obliko le-teh iz zelenega, rdečega (morda tudi rumenega) papirja.

Okrogli karton (ki smo mu prej naredili luknjo) obesimo na vrata. Potem pa lepimo ročice eno poleg druge in nato eno vrh druge. Seveda so spodnje bolj ven, vsaka naslednja vrsta pa bolj proti sredini.

Ročice lahko nalepimo prej, da je venček že gotov. Lahko pa lepimo sproti, vsak dan in tistim, ki pomenijo domače, dodajamo z vsakim obiskom novo ročico (morda tudi z imenom).

Roke sprejemajo, pozdravljajo, dajejo, se odpirajo, pričakujejo ...



»Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte ...«  
/Mt 9,35 – 10,8/

5. DECEMBER  
SOBOTA  
1. adventni teden

## BERAČ

Kingston Town v ZDA. Ljudje hitijo k maši. Okrog cerkve pa se potika berač. Jezno ga vsi gledajo in hitijo, da bi bili čim prej v cerkvi. Berač nastavlja svoj klobuk. Ljudje se obračajo stran. Nekdo ga pri vratih celo sune: »Poberi se stran!«

Pa glej ga šmenta: berač gre celo v cerkev. Za trenutek se usede kar v prvo klopo, potem pa vstane in – o groza – krene po stopnicah na prižnico. Ljudje so zgroženi. Začne se glasno kritiziranje: kje je kdo, da ga spravi ven, pokličite policijo, sramota ... Berač prileze na prižnico, se zravnava, pogleda po cerkvi, ljudje onemijo, kaj neki bo zdaj, kje je župnik.

Berač pa potegne z glave lasuljo in sleče raztrgan plašč. Za trenutek smrtna tišina – bil je župnik.

Večina ljudi si je oddahnila in se zasmejala. Nekateri pa so se potegnili vase, saj so ga prej tam zunaj suvali in obsojali. In on jih je gotovo spoznal.

Župnik je spregovoril: »Lačen sem bil in mi niste dali jesti ... Kar ste storili kateremu teh mojih najmanjših, ste meni storili.«

Ko so ljudje odhajali domov in tudi naslednje dni, so previdno šli mimo vsakega revnega človeka – kaj pa, če je župnik.

Majhen dar je zelo dragocen,  
če je dan ob pravem času.  
/Menamdros/

## ADVENTNE NEDELJE

Potrebujemo 4 liste tršega papirja A4 format.  
Odrežemo jih tako, da dobimo kvadrat (21 x 21 cm).  
Po sredini liste prepognemo v obliko vizitke.

Na prvo stran zgoraj napišemo:

### 1. ADVENTNA NEDELJA

v sredini narišemo eno prižgano svečko  
spodaj dodamo misel iz Adventnega koledarja:

### ŽAREK UPANJA

V notranjost vizitke lepo napišemo evangelij prve adventne nedelje (ali vsaj glavne misli). Besedilo poiščemo v svetem pismu. Označeno je v oklepaju pod naslovom, npr. za 1. adventno /Lk 21,25-36/.

Zadnjo stran vizitke okrasimo z motivi iz narave ali jaslic.

Tako pripravimo za vsako adventno nedeljo.

Te vizitke kot veselo oznanilo dodajamo k adventnem venčku in potem k jaslicam.



/Predlog za prvo in zadnjo stran/

6. DECEMBER  
NEDELJA  
2. adventna

»Pripravite pot ...«  
/Lk 3,1-6/

## PSIČEK

Lastnik trgovine je na vrata obesil napis:

»MALI PSIČKI NAPRODAJ.«

Ta napis je mamil otroke. Pristopi k prodajalcu deček in ga vpraša:

»Kakšno ceno pa imajo ti psički?«

Lastnik mu reče, da stanejo med 30 in 50 €.

Deček potegne iz žepa kovance in pravi:

»Imam le 2,5 €, jih smem vsaj pogledat?«

Lastnik se nasmeje in zažvižga. Iz pasje hišice priteče psička "Lady" in njenih pet malih psičkov, eden od njih pa je ostal zadaj. Deček takoj opazi psička, ki je zaostajal, pa vpraša:

»Kaj pa je temu psičku?«

»Kaj pa je temu psičku?«

»Ta je drugačen od ostalih, že rodil se je s poškodovano tačko, tako da vse svoje življenje ne bo zmozel tekati kot drugi psički.«

Nato deček takoj zaprosi: »Prav tega kužka bi želel kupiti.«

»Ampak, fantič, ta kuža je poškodovan, tega ne moreš kupiti. Če pa želiš ravno tega, ti ga podarim.«

Deček razočaran pogleda prodajalca v oči in reče: »Ne želim, da mi ga poklonite, želim ga kupiti, zdaj vam dam 2,5 € in vsak mesec 50 centov, dokler ga ne izplačam.«

Nato prodajalec odgovori: »Ta kuža ne stane nič, saj ne zmore teči in skakati, kot to počnejo mali psički.«

Nato deček pogleda v tla, dvigne levo hlačnico, pokaže svojo protezo in pravi: »Tudi jaz ne zmorem tekati in skakati kot drugi otroci, zato bi rad prav tega poškodovanega psička, ker ga bom le jaz lahko razumel.«

Prodajalec se zamisli in s solznimi očmi reče: »Dragi deček, želim si, da bi vsi moji psički dobili tako dobrega gospodarja kot si ti.«

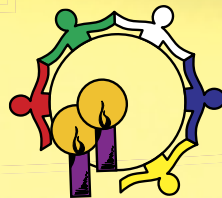
V življenju ni pomembno kakšen si, ampak, da te nekdo ceni in te sprejema takšnega kot si!

**Če bi človek vsak dan  
vrgel samo eno cvetlico  
na cesto življenja,  
bi bile vse ceste sveta  
polne radosti.**

**/angleška ljudska pesem/**



2. adventna sveča:  
ŽAREK POGUMA



**POGUM bo premaknil klecavo nogó,  
da na Gospoda bo pot stopila lahkó,  
DRUGI NAJ ŽAREK posveti z višave,  
da steze med nami se bodo zravnale.**



## SKOK V VERO

Neko noč je v hiši zagorelo in deček se je moral pred plameni umakniti na streho. Oče je stal na dvorišču pred hišo in z razprostrtimi rokami klical svojemu sinu: "Skoči do! Ujel te bom." Vedel je, da mora fant skočiti, če si hoče rešiti življenje.

Med očetom in sinom je bil ogenj, dim in potem tema. Lahko si predstavljamo, da je bilo otroka zelo strah. Oče je spet zaklical: "Skoči, vendar! Ujel te bom." A deček se je branil: "Očka, ne vidim te."

Oče je odvrnil: "Važno je, da te jaz vidim!"

Če boš v življenju sledil pravi zvezdi,  
ti noč ne bo mogla do živega.  
/Phil Bosmans/

## PTIČJA HIŠICA

Potrebujemo:

Prazno škatlo od mleka, barve, debelejši papir (karton), škarje, lepilo, okroglo leseno paličico (približno 0,5 cm premera in dolžine 10 cm), žico.

Vzemite prazno škatlo od mleka in jo operite. Pustite, da se posuši. Nato škatlo pobarvajte s poljubno barvo.

Za streho izrežete oblike opeke in to lepite na drug karton (v velikosti strehe). Seveda potrebujete dva dela strehe. Nato prilepite na škatlo.

Streho lahko zaščitite tudi s kosom prozorne folije.

Na sprednji strani kartona izrežite vrata.

Pod vrati izrežete luknjo v velikosti lesene palčke (spredaj in zadaj). Sedaj potisnete palčko skozi, da bo služila kot držalo za ptice.

S kosom žice, ki jo pritrdite na vrhu, hišico obesite na vejo drevesa.



8. DECEMBER  
**TOREK**  
BREZMADEŽNA

»Zdrava Marija, milosti polna,  
Gospod je s teboj ...«  
/Lk 1,26-38/

Dan se nasmehne tistemu,  
ki se mu zna nasmehnuti.  
/Rudi Kerševan/

## ANGEL

Otroček se je pred svojim rojstvom pogovarjal z Bogom:

»Ne vem, kako se bom znašel v novem svetu!«

Bog je odgovoril: »Poslal ti bom angela, ki ti bo vedno stal ob strani.«

»Ne razumem, kaj govoriš ...«

»Izbrani angel te bo učil govoriti ... te varoval pred vsem hudim ... te postavil na noge ... usmerjal te bo v življenju ... brisal bo tvoje solze ... s tabo bo čutil v težavah ... bo tvoje sonce ...«

»In kako pridem nazaj k tebi?«

»Tvoj angel ti bo vse razložil.«

»Kako pa je ime mojemu angelu?«

»Njegovo ime ni pomembno ... ampak ti ga boš klical: MAMA.«

## OGRLICE - TAKE KOT V AFRIKI

Pripomočki: različne vrste perlic, barvnih bleščic, najlonska vrstica (debela do 0,5 mm), zaključki za verižice, šivalna igla.

Na najlonsko nit nadeneš perle po tvoji izbiri in konce zavežeš z dvojnimi vozli. Nitke ne odrežeš ampak nanjo še enkrat nadeneš vsaj 10 perlic. Da bo verižica bolj fantazijska, lahko na nitko menjaje nadeneš eno perlo in eno bleščico. Naslednja možnost, da verižico naredimo bolj pisano, je, da naredimo vzorec iz različnih vrst perlic, tako da se ponavljajo na vsakih šest ali sedem perlic. Zelo ljubke so tudi verižice s posebnim srednjim delom. V ta namen so primerne perle v obliki kapljic, paličic, perle z barvnim vstavkom ali bleščice v obliki lista. Pri tem moraš biti pozoren, da sta oba konca enako oddaljena od sredinskega dela.



»Pridite k meni vsi ...«  
/Mt 11,28-30/

9. DECEMBER  
**SREDA**  
2. adventni teden

## KRIŽ

Neki človek je nesoč svoj križ hodil skupaj z ljudmi, ki so nosili svoje križe. Vsi so bili na poti v raj. Križi so bili različni, vsi pa so bili zelo težki, grobi, veliki, zelo dolgi. In ta človek, da bi mu bilo le lažje, se je odločil skrajšati svoj križ. To mu je tudi uspelo. Od tedaj mu je bilo življenje lažje, manj se je mučil pri hoji in hitreje je lahko hodil.

Tako so končno vsi prišli pred rajska vrata. Pred samimi vrati pa jih je čakalo presenečenje – globok prepad. Tedaj so ljudje polagali svoje križe preko prepada iz enega brega na drugi. In potem so, vsak preko svojega križa, vstopali v raj.

Toda – križ tega človeka je bil premajhen.

Kolikokrat smo zaradi premajhne daritve premajhni, da bi dosegli srečo in si jo podarjali.

Ne manjšajmo si križev – pa tudi ne večajmo – ne sebi ne drugim!

Pogumno se darujmo – in zmagujmo!

**Za vsakogar pride čas,  
ko mora zavihati rokave  
in na vrh svojega seznama  
obvezno uvrstiti sebe.  
(Marian Wright Edelman)**

## SNEŽINKE ...

Iz zlate ali srebrne folije izrežemo kvadrat poljubne velikosti.

Trikrat ali štirikrat ga prepognemo. S škarjami na eni strani izrežemo poljubne oblike.

Nato ga ponovno razgrnemo, da dobimo snežinko ali zvezdico.

Lepe okraske dobimo tudi, če uporabimo folijo drugih barv.



10. DECEMBER  
ČETRTEK  
2. Adventni teden

»Kdor ima ušesa naj poslušaj...«  
/Mt 11,11-15/

Življenje vsakega človeka  
je vesela zgodba,  
če pustimo, da jo piše  
Božja roka.

## SONCE

Sonce in veter sta se prepirala med seboj, kdo bo močnejši. Veter je rekel: »Dokazal ti bom, da sem jaz močnejši. Poglej tistega starčka, ki si oblači suknjo. Stavim, da mu jo bom hitreje slekel kot ti.« Sonce se je skrilo za oblake in veter je zapihal z vso močjo, a bolj ko je pihal, bolj se je starček zavijal v plašč. Končno je veter obupal, omagal in odnehal.

Nato je posijalo sonce izza oblakov in se ljubeznivo nasmehnilo starčku. Kmalu si je starček otrl potno čelo in slekel plašč, sonce pa se je obrnilo k vetru in mu tako prijazno pokazalo, da se s toplino doseže več kakor s silo in besnenjem.

**\*\*Bodimo sonce.\*\***

## LONČEK ZA BARVICE

Potrebujemo:

Prazno embalažo (stekleno ali kovinsko) od kompota, kumar, graha, marmelade, medu ... (največ ½ litra, rajši manj); lepilo, škarje, barve, poljubno slikovno gradivo ali kolaž papir.

Prazno embalažo operite in posušite. Nato iz papirja izrežite poljubne oblike in jih z lepilom prilepite na embalažo. Z barvami lahko napišete tudi ime ali pozdrav ... Dodate lahko manjše izrezane slike narave, otrok ...

Če boste dodali božični motiv, je lahko to tudi lepo darilce.

Tako okrašen lonček za svinčnike vas bo dan za dnem razveseljeval.





Pošilja:

.....

.....

.....

Ta moj dar bom oddal v cerkvi  
k jasicam .....



Otroci  
za otroke

# LAČNIM OTROKOM



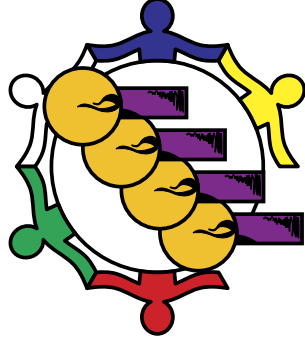
## Navodilo za izdelavo kuverte

- polno črto  
odreži s  
škarjami
- kjer je  
črtkano,  
prepogni
- na obeh  
konicih zalepi

**Nastala kuverta  
je za tvoje darove  
otrokom v stiski.  
Podarjaš jim  
žarke veselja.**

**Ko se bodo v  
kuverti nabrali  
kovanci, jih  
preštej  
in zamenjaj  
z bankovci**

**ŽARKE VESELJA PODARJAM OTROKOM SVETA,  
KI LAČNI IN BOLNI PRIČAKUJEJO JEZUSA.**



»Opravičena je bila modrost po svojih delih.«  
/Mt 11,16-19/

11. DECEMBER

PETEK

2. adventni teden

## MATI

Predavnimi časi je neki kralj sklenil, da bo poiskal največjo osebnost med svojimi podložniki. Tako so najprej občudovali zelo bogatega moža. Drugega so hvalili zaradi njegovih sposobnosti zdravljenja, tretjega zaradi njegove modrosti in poznavanja zakonov. Pa spet nekoga zaradi njegovih gospodarskih sposobnosti. Še mnogo drugih uspešnih ljudi so privedli h kralju. Jasno je bilo, da bo izredno težko izbrati največjo osebnost.

Končno je pred kralja stopila še sivolasa žena. Njene oči so izžarevale znanje, razumevanje in ljubezen.

»Kdo je to?« je vprašal kralj. »Kaj je storila velikega?«

»Ali si videl in slišal vse druge?« je vprašal kraljevi svetovalec in nadaljeval: »To je mati. Če ne bi bilo nje, bi ne bilo ne zdravilcev, ne modrecev, ne poznavalcev zakonov in ne gospodarstvenikov. Ona je bila njihova prva učiteljica in vzgojiteljica!«

Množica je zaploskala. Kralj pa je stopil s prestola in se ji priklonil.

Dajati, dajati – zmeraj dajati:  
to je moje življenje.  
/napis na starem vodnjaku/

## BOLERO

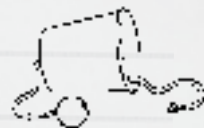
Spretnostna igra iz Latinske Amerike

Pripomočki: jogurtovi lončki, vrv, kroglica

V dno jogurtovih lončkov (konzerv ali česa podobnega) naredimo luknjo z žeblijem segretim nad ognjem (sveča).

Skozi luknjo povlečemo vrv in jo zavežemo tako, da ne more več zdrsniti ven. Na drug konec vrvi, ki je dolga vsaj 50 cm, navežemo kroglico ali kaj podobnega.

Igra poteka tako, da držimo lonček v roki, obteženi predmet visi na vrvi navzdol, mi ga pa z zamahom skušamo spraviti v lonček.



12. DECEMBER  
SOBOTA  
2. adventni teden

»Elija je že prišel, a ga niso spoznali ...«  
/Mt 17,10-13/

Ljudje preveč razmišljamo o  
tem, česar nimamo  
in premalo o tem, kar imamo.  
/Adi Smolar/

## DVE SEMENI

Dve semeni sta se znašli v preorani jesenski njivi. Prvo je reklo:

»Rado bi raslo! Korenine bom zasadilo globoko v zemljo pod menoj ter vzkliko visoko nad površje zemlje ... Postavilo bom svoje nežne popke kot zastave in oznanilo prihod pomladi ... Na svojem obrazu želim čutiti toplino sonca in na svojih listih blagoslov rose!« In seme je začelo rasti.

Drugo pa je reklo: »Bog se usmili, kakšna usoda me je doletela! Strah me je pognati korenine pregloboko v zemljo. Bog ve, na kaj bom naletelo v temi globin. Če si bom poskušalo utreti pot skozi trdo zemljo, bom ranilo svoje nežne kalčke ... In če odprem svoje popke in pride polž in jih začne jesti? Če odprem svoje lepe cvetove, me lahko kakšen otrok odtrga. Ne, bolje bo, da počakam, da bo postalo življenje varnejše in bolj gotovo.«

In seme je čakalo. Na začetku pomladi je neka kokoš brskala po zemlji in iskala hrano. Naletela je na seme, ki je čakalo, in ga takoj pozobala.

Kdor čaka samo na ugoden splet okoliščin, ne bo prišel nikamor.

## SMREKA

Smreka je vedno zelena, tudi pozimi – zato pomeni življenje. Življenju pa dajejo lepoto naše dobre navade. Dobrim navadam rečemo kreposti. Te pa niso le v lepem govorjenju, ampak tudi v plemenitem dajanju, delu, darovanju, pomoči.

V adventu sestavimo smreko iz naših kreposti. Kadar se bomo res izkazali, prilepimo eno roko na smreko.

Potrebujemo več listov zelenega papirja, rjav karton (tudi belega lahko prelepimo ali pobarvamo na rjavo), rumen trši papir, škarje, lepilo.

Iz kartona izrežemo trikotnik (osnova za obliko smreke), ki naj bo vsaj 50 cm visok. Dodamo mu manjši pravokotnik (za deblo). Iz rumenega kartona izrežemo zvezdo.

Mali otroci polagajo ročice na zelen papir. Ko zarišemo, to obliko tudi izrežemo.

Sedaj imamo pripravljene ročice, ki jih bomo lepili od spodaj navzgor (eno vrh druge) na trikotnik in tako ustvarjali smreko življenja, ki bo rasla proti zvezdi rešitve.

Kadar se bo kdo posebej izkazal, lahko na veje dodamo še kak okrasek.

Naj raste in zeleni vaše adventno drevo v božično drevo ...





## SVETNIKI

Miha je bil še majhen. Ni še hodil v šolo, ko ga je babica prvič vzela s seboj v cerkev k sveti maši. V cerkvi je bilo precej ljudi, med njimi tudi otroci, ki so sedeli posebej v prvih klopeh. Miha ni šel k njim, ostal je pri babici, ker je bil še premajhen. Z zanimanjem je opazoval vse okrog sebe - oltar, spovednice ob strani, slike po stenah in kipe na oltarjih. Najbolj pa so ga pritegnila velika barvna okna. Opazil je, da so na njih naslikani ljudje. »Kdo je to?« je potegnil babico za roko in pokazal s prstom proti enemu izmed velikih oken. »Svetnik,« je tiho rekla babica in s prstom na ustih pokazala vnučku, naj bo tiho. Miha pa je že obrnil prstek k drugemu oknu in nato k tretjemu in četrtemu in ni nehal spraševati: »Kdo je pa to?« »Tudi svetnik,« se je vedno enako glasil odgovor, dokler ni ministrant spredaj pozvonil z zvončkom in so s kora zadonele orgle. Začela se je maša. Duhovnik v nenavadnih oblačilih je pristopil k oltarju. Vsi so se pokrižali. Miha se je trudil, da bi poslušal, kaj govori duhovnik, a ni mogel razumeti vsega, zato se je spet zazrl v čudovita okna in strmel v svetnike. Tedaj je skozi stekla posijalo jutranje sonce. Obrazi svetnikov in njihove obleke so zažarele v najlepših barvah. Deček ni mogel več odtrgati oči od njih, tako so bili lepi.

**Samo človek ima to moč,  
da lahko iz življenja naredi -  
pekel ali pa nebesa.**

otrokom vprašanje: »Ali kdo ve - KDO SO SVETNIKI?« V razredu je bilo vse tiho! Miha je nemudoma dvignil roko in ves žareč vstal. Sestra se je začudila, odkod naj bi vedel, a ga opogumi: »No, pa povej!« V razredu je zavladala še večja tišina. Iz otrokovih ust je prišel odgovor: »SVETNIKI SO TISTI, SKOZI KATERE SIJE SONCE!« V razredu smeh in krohot. Sestra pa strmi in se čudi - takega odgovora ni slišala še nikoli! Potem je pohvalila Miha in vsem otrokom razložila: »Miha je povedal prav: RES, SVETNIKI SO TISTI, SKOZI KATERE SIJE BOG! Bog sam žari na njihovih obrazih, ker pustijo, da skozi nje sije Božja milost in dobrota! Naj vedno sije tudi skozi vas!«

**VESELJE odprlo bo naše roké,  
da v eno družino povežemo se.  
TRETJI NAJ ŽAREK močan bo zelo,  
da dobroto podarjali bomo lahko.**



14. DECEMBER  
PONEDELJEK  
3. adventni teden

»Pristopili so in ga preizkušali ...«  
/Mt 21,23-27/

Ni pomembno to,  
kako znamo o Kristusu govoriti,  
pomembno je, kako ga znamo živeti.

## MAŠČEVANJE

Lastnik neke farme v ZDA je bil zelo zaskrbljen in žalosten zaradi psov, ki jih je imel sosed. Ta je namreč vsak dan spustil svoje pse z verige in skoraj vsak dan so mu raztrgale kakšno ovco.

Ponavadi pride v takih primerih do prepиров, do tožb in strelav maščevanja.

Toda ta človek je storil nekaj drugega.

Sosed je namreč imel štiri otroke, ki pa so vedno občudovali in božali ovce.

Nekega dne je vsakemu od teh otrok podaril po eno ovčko.

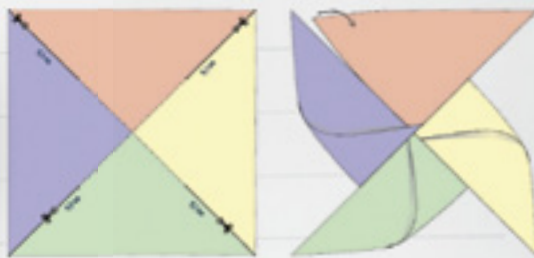
Odkar so imeli ti otroci svojo čredico, psov niso več spuščali z verig.

## VETRNICA

Potrebujete: debelejši papir, risalni žebliček ali žebliček z večjo glavo, lepilo, palčko ali kar svinčnik z radirko.

Iz papirja izrežete kvadrat (morda 21 x 21), narišete diagonale in zarezete papir z vogalov po črtah do polovice. Na vsak drugi vogal naredite luknjico, prav tako tudi na sredini kvadrata. Tiste vogale z luknjicami zavijete proti sredini tako, da luknjica pride na srednjo luknjico in zalepite. S prsti držite skupaj, da se lepilo posuši. Vetrnico nato z žebličkom pritrdite na paličico (ali na radirko na koncu svinčnika). Ne stisnite preveč, ker se vetrnica sicer ne bo vrtela.

Na liste vetrnice lahko nalepite tudi kakšne okraske, bleščice ...





## ODLAŠANJE

Trije vražiči so se odpravljali na zemljo, da bi tam zaključili svojo vajeniško dobo. Lucifer jih je pred tem vprašal, kako nameravajo zapeljevati ljudi.

Prvi je rekel: "Ljudem bom rekel, da ni Boga."

Lucifer je odgovoril: "Samo peščico jih boš dobil, kajti globoko v srcih ljudi tiči zavest, da Bog mora obstajati."

Drugi vražiček je dejal: "Skušal jim bom dopovedati, da ni pekla." "Tudi tako jih boš le malo dobil," je odgovoril Lucifer, "kajti ljudje dobro čutijo, da bodo nekega dne morali dajati odgovor za svoja slaba dejanja."

Nazadnje je spregovoril še tretji: "Ljudem bom prišepetaval, da se ne mudi." Temu odgovoru se je Lucifer zadovoljivo nasmejal in odvrnil: "Ti jih boš dobil na milijone."

Pot v pekel je tlakovana z obljubami. Jutri, jutri, samo ne danes – pravi vedno leni Janez.

/slovenski pregovor/

## ANGEL

Najbolje je, če vzameš bel, malo trši papir A4 ali A5 format (lahko tudi manjši) – velikost figur bo različna.

Zariši krog in ga izreži. Kako se nariše angel, imaš predlog.

Ko si narisal in pobarval, izreži del nad glavo in ga odstrani.

Potem zareži ob glavi do vratu in ob perutnicah do telesa.

Obleko nato zvij in zlepi.

Podobno lahko izdeláš tudi druge figure za jaslice.

Človek ima tri sovražnike:  
smrt, ki ga preseneti,  
čas, ki mu beži  
in hudiča, ki mu nastavlja  
svoje zanke.

/Janez Bosko/



16. DECEMBER  
**SREDA**  
3. adventni teden

»Ali si ti pravi ... ali naj drugega čakamo ...«  
/Lk 7,18-23/

Kjer ljudje v ljubezni drug za  
d drugega postanejo zopet ljudje,  
se odpre nebo nad zemljo.  
/Phil Bosmans/

## VOLK

Stari mož je učil svoje vnuke o življenju. Rekel jim je:

»V nas se bije boj, strašen boj med dvema volkovoma.

En volk predstavlja strah, jezo, zavist, žalost, obžalovanje, lakomnost, aroganco, samopomilovanje, krivdo, zamero, podrejenost, laž, važnost, tekmovalnost in ego.

Drugi volk predstavlja veselje, mir, ljubezen, upanje, vedrino, umirjenost, skromnost, prijaznost, prijateljstvo, dobroto, resnico, sočutje in zaupanje.

Takšen boj se dogaja v vsakem od nas.«

Otroci so se zamislili za trenutek in potem je eden izmed njih vprašal dedka:

»Kateri volk bo zmagal?«

Stari mož je odgovoril: »Tisti, ki ga hraniš.«

## OVČKE

Potrebujemo: trši barvni papir (črn, rjav, krem, rumen), belo volno (lahko tudi nekaj črne), lepilo, škarje

Da naredimo malo ovčko, potrebujemo le obarvan trši papir (ali karton), na katerega narišemo obliko ovce in izrežemo. S primernim flomastrom narišemo oči in usta. Nato belo volno narežemo na majhne koščke, ki jih malo podrgnemo med dlanmi, da se nakosmatijo. Ovco pomažemo z lepilom (razen glave in nog) in nalepimo nanjo koščke volne.

Po želji lahko dodamo tudi koščke iz črne volne, da bodo nekatere ovčke tudi črno-bele.

Tako lahko naredimo celo čredo ovčk (lahko tudi različnih velikosti).

Če ovčkam noge malo razširite, bodo tudi stale.



## BOŽJI OTROK

Nekega zimskega večera je majhen deček postopal pred vrati pekarnice ter se prestopal in poskakoval, da bi ogrel svoje bose noge. Žena, ki je šla mimo, je videla premraženega otroka in srce ji je zastalo. Oblečen je bil samo v lahek jopič, noge je imel bose, zunaj pa je vlekel hladan veter.

“Kje imaš čevlje, fant?” je vprašala. Deček ji je odgovoril, da jih nima. “Potem pa pridi z menoj. Morda se bo našel kakšen par tudi zate,” je dejala žena. Prijela ga je za roko in ga odpeljala v stanovanje v bližini ter mu prinesla par čevljev in topel jopič.

Ko sta spet prišla na ulico, je bil deček tako vesel, da se je brž spustil v tek. Stekel je proti domu, da bi svojim pokazal, kaj je dobil. Toda naenkrat se je ustavil, se hitro obrnil in priteknel nazaj k gospe. Zahvalil se ji je, potem pa nekoliko okleval, nazadnje pa

dejal: “Gospa, ali vas lahko nekaj vprašam? Gotovo ste žena Boga, a ne?”

Ženi je šlo na smeh, ko mu je odvrnila: “O ne, ne. Jaz sem le Božji otrok.”

Deček pa je v otroški preprostosti pomodroval: “Saj sem imel prav, ko sem pomislil, da ste z njim v sorodu.”



Ljudje si v znak ljubezni  
podarjamo zelenje in rože.  
Bog pa nam podarja  
križ in na njem Sina.

## SONČEK

Potrebujemo: slamice za pitje (ali tiste prave), trši rumen papir (ali oranžen), lepilo, nit, škarje.

Najprej na rumen papir narišemo dva enako velika kroga in ju izrežemo. Ob robu enega od krogov nanesimo lepilo in nanj prilepimo slamice, ki bodo služile za sončne krake.

Slamice so lahko tudi različno dolge.

Dodamo dvojno nitko, ki bo služila za obešanje. Nato nanesimo lepilo še na rob drugega kroga in ga položimo na slamice.

Sonček obesimo na okno ali na božično drevo. Če jih bo več v različnih velikostih, bo to kar zanimivo.



18. DECEMBER

PETEK

3. adventni teden

»Imenoval se bo Emanuel – Bog z nami ...« /  
Mt 1,18-24/



Veselemu človeku  
se zdi vsak plevel roža;  
zamorjenemu človeku  
se zdi vsaka roža plevel.

/finski pregovor/

## NAVPIČNA NIT

Pajek je pletel mrežo med tramovi skednja. Najprej je dolgo in tanko nit pričvrstil na konec tramu. Po tej nitki se je spuščal s trama navzdol, dokler ni dosegel točke, ki jo je določil za središče svoje mreže. Iz središča je potem napredel niti na vse strani in jih pritrdil na stene. Končno je bila spletena čudovita mreža, na katero bo lahko ujel veliko muh in druge hrane. Postal je debel, len in prevzeten.

Nekega dne je občudoval to svojo mrežo. Opazil je napeto nit, ki jo je prvo spletel in pričvrstil na tram, ter se vprašal: "Čemu služi ta nit? Nanjo se nič ne ulovi." Takoj jo je pretrgal. In čudovita mreža se je v trenutku sesula! Pajek je pozabil, da je tista nitka – vez z najvišjim tramom – nosila vso pajčevino. Zgledamo se v materialne dobrine in odveč se nam zdi povezava z Najvišjim in Najtrdnejšim. In kaj lahko se zgodi, da se naenkrat sesuje mreža našega življenja ...

## SMREKA

Za dodatno okrasitev jaslic ali adventne ter božične mize lahko izdelamo prikupne, različno velike smreke. Potrebujemo zelene liste papirja (najbolje A4). Za primer najprej napravimo smreko iz celega lista. Prepognemo list na polovico, ga prerežemo. Sedaj oba nastala lista damo skupaj in ju prepognemo (ne pretrdo) po dolžini.

Z ene strani zarišemo poševno »žago« in nato skupaj po črti izrežemo.

Lista (smreki) poravnamo po sredi. Enega zarezemo po sredini od spodaj navzgor do polovice; drugega od zgoraj navzdol do polovice. Sedaj ju sestavimo.

Če je papir trši, bo smreka lepo stala – morda si malo pomagamo tudi z lepilom.

Lahko pa dodamo še dva lista, ki ju izrežemo prav tako kot prva dva in ju vstavimo in imeli bomo bolj košato smreko. Po lastni zamisli lahko dodamo še kakšne okraske, bleščice, zvezdo na vrhu ...



## TRNOV GRM

Neki nevernik je nekoč vprašal judovskega rabina: »Zakaj je med vsemi stvarmi Bog izbral nizek in nepomemben trnov grm za kraj, kjer je govoril z Mojzesom?«

Rabin je odgovoril: »Če bi izbral rožičevce ali murvo, bi me vprašal isto. Vendar te ne morem odpustiti brez odgovora. Takole ti bom odgovoril: Bog je izbral nizek trnov grm, da bi nas naučil, da ni kraja na zemlji, kjer ne bi mogel biti Bog navzoč, niti v trnovem grmu!«



Za začetek storite, kar je potrebno, potem tisto, kar je mogoče, nazadnje boste presenečeni opazili, da delate celo nemogoče.

/sv. Frančišek Asiški/

## BOŽIČNI KEKSI

Za 20 keksov potrebujemo:

55 g masla, 50 ml medu, 55 g sladkorja, 115 g moke, ½ čajne žličke pecilnega praška, ½ čajne žličke cimeta, ½ čajne žličke pimenta, 10 sadnih bonbonov, rjava zrna sladkorja.

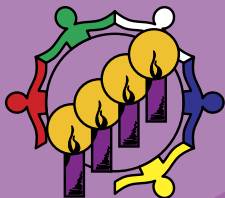
1. Papir za peko damo na pekač. V skledo damo moko, dodamo sladkor, začimbe, pecilni prašek. Pečico nastavimo na 180 °C.
2. Pri nižji temperaturi v lončku segrejemo skupaj maslo in med. Ko je tekoče odstavimo.
3. Sedaj v skledi vse skupaj mešamo, da dobimo testo, ki ga zgnetemo v kepo.
4. Desko posujemo z moko in testo zvaljamo na debelino ½ cm. Z večjim modelčkom izrežemo 10 zvezd.
5. Zvezde položimo v pekač in z majhnim modelčkom v sredini izrežemo male zvezdice. V vsako to odprtino položimo sadni bonbonček.
6. Kekse pečemo približno 10 min, da postanejo zlato rumeni. Pekač vzamemo iz pečice in ko se sladkor strdi, preložimo kekse na rešetko.
7. Z bodalom naredimo v vsak keks v enem kraku luknjico (za nitko ali trakec). Na male zvezdice posujemo rjav sladkor.
8. Previdno povlečemo trakce skozi luknjice in izdelek obesimo na božično drevo.



20. DECEMBER  
NEDELJA  
4. ADVENTNA

»K meni prihaja mati mojega Gospoda ...«  
/Lk 1,39-45/

4. adventna svečka:  
ŽAREK REŠITVE  
Blagoslovljena ...  
spolnilo se bo ...



**REŠITEV** na božič pokaže nam se,  
**strah** nam izgine in vsako gorje,  
**ČETRTI NAS ŽAREK** naj okrepi,  
**da svoj »zgotodi se«** bomo izrekli prav vsi.

## MATI

Po tebi, mati, prihajamo mi, ki nismo od vedno tu ...  
Še preden smo bili tu, si nas že ljubila,  
še preden smo imeli ušesa in razum, si nas že nagovarjala.  
Tvojo lepoto smo jedli in pili,  
ko si nad zibko poslušala naše dihanje  
in nas hranila z mlekom in sanjami.  
Ti si naš cvet, da smo mi lahko tvoj sad;  
ti si kot reka, iz katere zalivamo svoja polja,  
kakor drevo, iz katerega rastejo naše veje,  
kakor svečnik, na katerem prižigamo svoje sveče,  
kakor zrno, iz katerega zorijo naši klasi;  
iz tvojih uspavank zvenijo naše pesmi,  
iz tvojih pravljic delamo zgodbe svojega življenja,  
iz tvojega smeha polnimo vrče veselja,  
iz objemov tvojih rok režemo kruh svoje varnosti,  
iz tvojega molka ustvarjamo zase tišino,  
in iz jagod tvojih rožnih vencev stiskamo vino svojih moči.  
Ti si hodila skozi hladne noči,  
da smo mi vstajali v topla jutra,  
ti si bila najnižja,  
da bi nam pokazala Najvišjega.  
Saj vemo, brez nas te ni,  
skupaj z nami si se rodila kot mati  
in nikoli ne bi hotela biti brez nas;  
ti nikoli nisi samo ti,  
do konca bo tvoje srce hitelo po naših poteh.  
Prostor, v katerem zares živimo, je srce;  
ti pa si srce, zato imamo dom,  
ki ne izginja v minljivosti časa.

/p. Pavle Jakop/



Ko je Bog spoznal, da je  
njegova naloga velika,  
je ustvaril mater.

/španski pregovor/



»Od kod meni to,  
da pride k meni mati mojega Gospoda ...«  
/Lk 1,39-45/

21. DECEMBER  
**PONEDELJEK**  
4. adventni teden

## PILOT

Nekdo je na letališču v čakalnici pustil dečka samega. Za vkrcavanje potnikov je deček prišel prvi. Vstopil je v letalo, našel prost sedež in se udobno namestil. Malo je gledal okoli sebe, potem je začel barvati otroško risanko. Medtem, ko je stewardesa dajala potnikom navodila, je sedel popolnoma mirno. Ostal je miren tudi, ko se je letalo začelo premikati po stezi. Med letom je avion padel v hudo nevihto, ki ga je začela premetavati kot list v vetru. Turbulenca in nenadna padanja letala so povzročili paniko pri potnikih. Deček pa je povsem mirno sedel na svojem mestu. Potnica, ki je sedela na drugi strani hodnika, je vsa panična vprašala dečka: »Kaj ti se nič ne bojiš?«

»Ne gospa, ne bojim se«, je odgovoril, ne da bi dvignil oči s svoje risanke. »Pilot letala je moj oče!«

Mnogokrat se počutimo povsem nemočni in izgubljeni. Občutek imamo, da bomo padli skozi oblake. V takih trenutkih bodimo mirni in imejmo zaupanje, ker: **PILOT je naš "OČE"**.

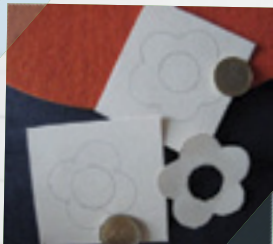
**Vztrajnost in zaupanje  
te vodi čez ovire vse.  
/Ernst Anschütz/**

## BROŠKA ALI OKRASEK

Potrebujemo: koščke kartona ali filca, ostanke volne, okrasne kamenčke ali podobne okraske, sponko za broško, pištolo za vroče lepljenje.

Postopek:

1. Iz kartona ali filca izrežemo rožo, ki smo jo predhodno narisali na karton ali filc. V sredini izrežemo luknjo.
2. Volno navijamo skozi okroglo odprtino in rob rože iz kartona ali filca. Navijamo tako dolgo, da skoraj zapolnimo sredinski krog.
3. Na zadnji strani rože prilepimo iz kartona ali filca narejen krogec in nanj prilepimo sponko za broško (ali pa nitko, če bomo okrasek obesili).
4. Na sprednjem delu broško po lastni želji okrasimo. Če bomo okrasek obesili, ga lahko okrasimo tudi po zadnji strani.



22. DECEMBER

TOREK

4. adventni teden

»Moja duša poveličuje Gospoda ...  
Ozrl se je na nizkost svoje dekle ...«  
/Lk 1,46-56/

## UPORABA KORISTI

Rabin in izdelovalec mila sta se sprehajala. Izdelovalec mila je rekel: "Le čemu vera? Poglejte revščino in težave na svetu.

Po dva tisoč letih pridiganja o dobroti, resnici in miru – po vseh teh letih molitve, pridig in učenja! Če bi bila vera koristna, ne bi bilo toliko zla na svetu!"

Rabin je molčal. Nadaljevala sta pot in opazila otroke, ki so se igrali ob cesti, umazani od blata. Rabin je rekel: "Poglejte te otroke. Pravite, da milo ljudi očisti, ti otroci pa so tako umazani. Čemu torej milo? Ob vsem milu na svetu, so ti otroci umazani."

Izdelovalec mila je ugovarjal: "Rabi, milo ne more učinkovati, če ga ne uporabljamo!"

"Natanko tako!" je potrdil rabin. "Isto velja za vero: tudi vero moramo 'uporabljati', moramo po njej živeti."

Če želiš okusiti veselje,  
ga moraš deliti –  
in rodila se bo dvojna sreča.  
/Lord Byron/



## FIGURE

Največ so vredne tiste figure za jaslice, ki jih otroci izdelajo po lastni zamisli, s svojo ustvarjalnostjo in doživljanjem betlehemske pokrajine in božičnega dogodka v hlevu.

Tu je primer za eno figuro, ostale nam bo pomagala ustvariti domišljija in dobra volja.

Potrebujemo bel ali barvast papir A4, A5 ali še manjši – odvisno kako velike figure želimo imeti. Sicer je pa prav, da so različne. Poskusimo napraviti eno, pa nam bo takoj jasno.

Če delamo iz barvastega papirja, potem moramo skoraj vse »dodatke« izrezati in jih nalepiti; če bomo delali iz belega, bomo sproti barvali.

Na pravokoten papir (poskusili smo z A4) zarišemo polkrog in ga izrežemo. Zvijemo ga v stožec in zlepimo (lahko si pomagamo tudi s spenjačem, da bolj drži).

Nato nalepimo, ali narišemo obraze, roke, obleko ... za lase lahko uporabimo vato ali volno.

Ustvarjalnosti in domiselnosti ne bo zmanjkalo.





## PRAVO GRADIVO

Zelo bogat človek je sanjal, da je umrl in šel v nebesa. Sveti Peter ga je vodil po lepi ulici, v kateri so stale samo čudovite hiše. Bogataš je zagledal še posebej lepo hišo in vprašal, kdo živi v njej.

»To je nebeško bivališče tvojega služabnika,« je odvrnil sveti Peter.

»Dobro,« si je veselo mislil bogataš, »če je moj služabnik dobil tak prostor, potem si lahko mislim, kakšen bo šele moj novi dom!«

Kmalu sta prišla v zelo ozko ulico, kjer so bile majhne in skromne hiše.

»Ti boš živel v tej hiši,« je rekel sveti Peter in pokazal s prstom.

»Jaz? V tej kolibi!«

»To je najboljšo, kar sem ti lahko preskrbel,« mu je razložil. »Razumeti moraš, da tu gradimo hiše s sredstvi, ki nam jih pošiljate, ko ste še na zemlji.«

Ravnaj tako kot sončna ura -  
kaži samo jasne in sončne ure (trenutke).  
/življenjska modrost/



## ROŽE

Potrebujemo: trši papir ali karton, krep papir rdeče in rumene barve, zelen kolaž papir, leseno palčko (lahko tisto za čevapčiče), lepilo, škarje.

Če bomo naredili cvetove tudi v drugih barvah, potrebujemo poleg rdečega še moder, oranžen, vijoličen ... krep papir.

Na karton narišemo obliko cveta rože in ga izrežemo. V rožo naredimo dve luknji in skozi njuno potegnemo leseno palčko, ki bo steblo. Sedaj iz rdečega in rumenega krep papirja izrežemo male kvadratke, približno 3 x 3 cm velike. Vsak kvadrateg zmečkamo v majhno kroglico. Te papirnate kroglice lepimo na sprednjo in zadnjo stran cveta in sicer rumene kroglice za sredino cveta in rdeče kroglice za cvetne lističe.

Leseno palčko pobarvamo z zeleno barvo. Liste za steblo narišemo na zelen papir, jih izrežemo in prilepimo na palčko. Končan cvet postavimo v vazo, ali bomo z njimi okrasili jaslice.

Na zelene liste lahko napišemo tudi imena, tako bo vsak imel svojo rožo. Lahko je z imenom tudi za darilo.



## TEMA

Učenci so prišli k svojemu duhovnemu voditelju, da bi se pritožili, ker je na svetu toliko zla. Ker so se želeli znebiti sil teme, so vprašali učitelja, kaj naj storijo. Svetoval jim je, naj vzamejo METLO v roke in naj pometejo temo vsak iz svoje celice. Zmedeni učenci so res skušali pomesti temo, a zaman. Učenik jim je potem svetoval, naj vzamejo PALICE in krepko udarjajo po temi, da bo zapustila celico. Ko tudi to ni uspelo, jim je svetoval, naj gredo spet v celico in preženejo temo tako, da bodo VPILI nanjo. Ko tudi to ni pomagalo, je rekel: »Dragi moji, vsakdo naj se s temo spoprime tako, da bo prižgal SVEČO.« Učenci so šli do celice in prižgali svetilke. Pogledali so okoli sebe in glej, tema je izginila. Bolje je prižgati eno samo drobno luč, kakor preklinjati temo.

Nasmeh je lučka na obrazu.  
Sporočča, da je srce doma.  
(japonski pregovor/



## SONCE

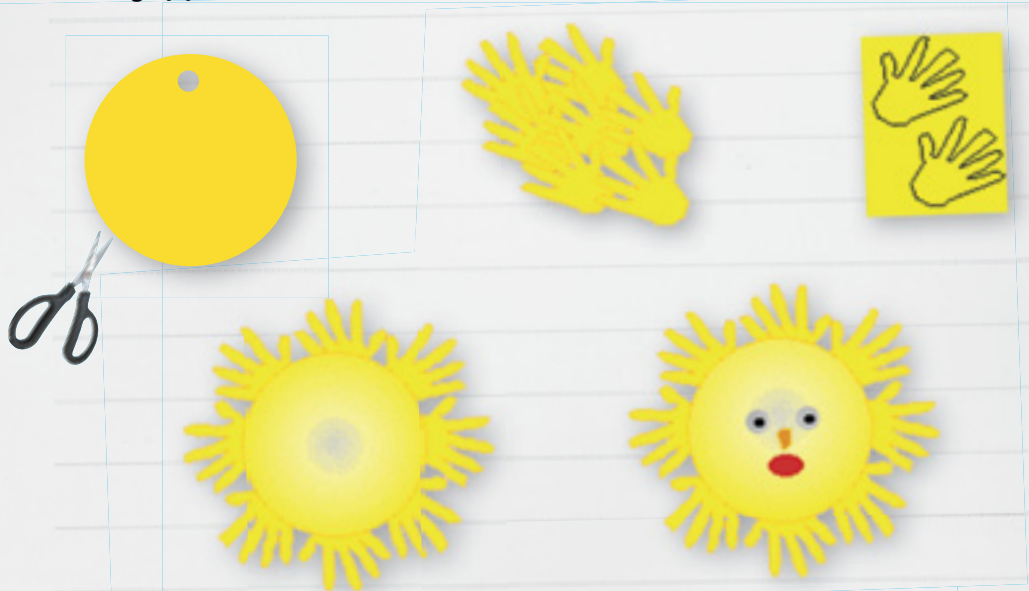
Potrebuješ: rumene liste papirja (če so trši, je še bolje), škarje, svinčnik in lepilo.

Iz celega lista izreži krog. Nato zariši otroške ročice (mali otrok naj jih polaga na papir).

Po črtah jih izreži.

Prilepi jih z zadnje strani kroga – to so sončni žarki. Dodaj soncu še vesel obraz.

Naše roke lahko delajo dobro, lahko pomagajo, lahko dajejo – so kot sončni žarki, ki dajejo svetlobo, ki grejejo ... ki rešujejo.





»Ne bojte se ...  
rodil se vam je *Odrešenik* ...«

25. DECEMBER  
**PETEK**  
BOŽIČ

Vse svečke: ŽAREK LJUBEZNI

## VESELO SPOROČILO SVETE NOČI:

Tiste dni je izšel ukaz cesarja Avgusta, naj se popiše ves svet.

To popisovanje je bilo prvo v času, ko je bil Kvirinij cesarski namestnik v Siriji.

In vsi so se hodili popisovat, vsak v svoj rodni kraj.

Tudi Jožef je šel iz Galileje, iz mesta Nazareta, v Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, ker je bil iz Davidove hiše in rodbine, da bi se popisal z Marijo, svojo zaročenko, ki je bila noseča.

Ko sta bila tam, so se ji dopolnili dnevi, ko naj bi rodila.

In rodila je sina, prvorojenca, ga povila in položila v jasli, ker v prenočišču zanju ni bilo prostora.

V istem kraju so pastirji prenočevali na prostem in čez noč stražili pri svoji čredi.

Gospodov angel je stopil k njim in

Gospodova slava jih je obsijala.

Zelo so se prestrašili. Angel pa jim je rekel:

»Ne bojte se!

Glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo.

Danes se vam je v Davidovem mestu rodil *Odrešenik*, ki je *Mesija*, *Gospod*.

To vam bo v znamenje: našli boste dete, povito in položeno v jasli.«

In nenadoma je bila pri angelu množica nebeške vojske, ki je hvalila Boga in govorila:

»Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji.«

Hitro so odšli tja in našli Marijo, Jožefa in dete, položeno v jasli.

Ko so to videli, so povedali o besedi, ki jim je bila rečena o tem otroku.

In vsi, ki so slišali, so se začudili temu, kar so jim povedali pastirji.

Marija pa je vse te besede ohranila in jih premišljevala v svojem srcu.

In pastirji so se vrnili ter slavili in hvalili Boga za vse, kar so slišali in videli, tako, kakor jim je bilo rečeno.

**Sredi noči nov dan se budi,  
v jaslicah revnih Dete leži.  
Božja ljubezen je sonce rešitve,  
žarki veselja sad so daritve.**



/Lk 2,1-14/

Vesele in s Soncem iz Betlehema osvetljene praznike podarjajmo drug drugemu.

Žarki veselja in dobrote naj krase naše vsakdanje življenje. Okrasimo življenje tudi lačnim otrokom.

# SONCE VESELJA NAM V SRCIH ŽARI, REŠITEV GRADIMO ZA VSE LJUDI



Sveta noč, blažena noč!  
Vse že spi, je polnoč.  
Le Devica z Jožefom tam,  
v hlevcu varje Detece nam.  
Spavaj, Dete, sladko,  
spavaj, Dete, sladko.

Sveta noč, blažena noč!  
Prišla je k nam pomoč:  
Dete Božje v jaslih leži,  
grešni zemlji radost deli;  
rojen je Rešenik,  
rojen je Rešenik.

Sveta noč, blažena noč!  
Radostno pevajoč  
angeli Gospoda slave,  
mir ljudem na zemlji žele:  
človek, zdaj si otet,  
človek, zdaj si otet.

**SKUPAJ Z OTROKI VSEGA SVETA  
PRINAŠAMO SONCE - JEZUSA**

**TO, KAR IMAMO,  
RADI DRUGIM DAMO.  
ČESAR SE MI VESELIMO,  
RADI Z DRUGIMI DELIMO.**

**HVALA VAM  
ZA VAŠ DAR ZA LAČNE OTROKE.**

Koledar je izdalo: MISIJONSKO SREDIŠČE SLOVENIJE  
Kristanova 1, Ljubljana – Tel.: 01/300-59-50  
www.missio.si missio@rkc.si  
TRR: SI56 2420 0900 4370 443  
»otroci za otroke« sklic: 00 792000  
Večina zgodb je vzeti iz zbirke Zgodbe za dušo,  
ki jih je objavil Božo Rustja, izdala založba Ognjišče.  
Za interno uporabo pripravil: mss  
Odgovarja: Stane Kerin, narodni ravnatelj za misijone.  
Tisk: Schwarz, 2009

